

Praznicul Intrării Domnului nostru Iisus Hristos în Ierusalim

Una din marile sărbători creștine este Intrarea Domnului nostru Iisus Hristos în Ierusalim. Cunoscută și sub numele de Florii, praznicul acesta aduce în sufletele credincioșilor bucuria și anticiparea luminii Învierii. După ce Mântuitorul l-a înviat pe Lazăr din morți, de bună voie a plecat spre pătimirile Sale mântuitoare la Ierusalim. Cadrul în care se desfășoară acest eveniment este exprimat atât în iconografie, pe baza relatărilor evanghelice, cât și în frumoasele cântări specifice slujbelor Sfintelor Pătimiri.

Mântuitorul Iisus Hristos știind că prin venirea Sa în ultimul pelerinaj la Ierusalim se vor împlini Scripturile referitoare la Sfintele Pătimiri și la Învierea din morți, anticipează biruința asupra morții prin învierea lui Lazăr, care se va petrece sâmbătă. Cadrul în care are loc învierea lui Lazăr scoate și mai mult în evidență răutatea fariseilor și a tuturor potrivnicilor Domnului. Invidia față de Mântuitorul devine evidentă. Poporul recunoaște și întărește prin mărturie că Hristos este Profetul Cel Mare pe Care lumea Îl aștepta. Învierea aceasta a stârnit uimire din partea celor prezenți. După ce au fost convinși de moartea lui Lazăr, iudeii au rămas fără cuvinte asupra modului în care Hristos, prin cuvânt l-a rechemat la viață pe Lazăr. Această înviere anticipează Învierea Domnului așa cum ne învață și troparul Floriilor.

După învierea lui Lazăr, Domnul Se îndreaptă spre Ierusalim. De la Betania vine spre poalele Muntelui Măslinilor și apoi intră în cetate șezând pe un mânz de asină. Semn al smereniei dar și al demnității împărătești, căci prin această așa zisă slăbiciune, Domnul Își va manifesta puterea biruitoare asupra morții.

La Ierusalim, mulțimile vor ieși în întâmpinarea Domnului. Copiii vor rupe ramuri din copaci și vor striga: „Osana!” Oamenii își vor așterne hainele pe calea pe care trecea Domnul. Vestea despre învierea lui Lazăr s-a răspândit foarte repede, de aceea mulțimile Îl aclamau pe Mântuitorul. Deși episodul aparent aduce o atitudine respectuasă față de Hristos, totuși, chipul Său așa cum apare în icoana Floriilor este întristat. Aceiași oameni care Îl laudau la intrarea în cetate, atunci când Pilat îi va întreba ce să facă cu Iisus Care Se cheamă Hristos, vor cere să-L răstignească.

La Florii Domnul într-adevăr a venit de bunăvoie spre pătimiri. Nu a evitat Ierusalimul, așa cum l-a cerut Petru, ci a intrat în cetate pentru a împlini Legea. Fără venirea Domnului la Ierusalim de Florii nu s-ar fi petrecut lucrarea mântuitoare. De aceea și credincioșii de două milenii, în duminica aceasta se

pregătesc de sărbătoare. Pregătirea trebuie să fie una duhovnicească. După ce parcurgem cele 40 de zile prin post și aducere aminte de cele ce s-au petrecut în vremea lucrării publice a Domnului, intrăm și noi duhovnicește cu El în Ierusalimul duhovnicesc, adică în Biserică, pregătindu-ne pentru intrarea în Ierusalimul cel ceresc.

Sărbătoarea aceasta este una specială pentru copii, ca și Crăciunul. Copiii Îl laudă pe Domnul de Crăciun prin colinde, iar de Florii, pruncii Îl laudau pe Domnul în simplitatea lor. De aceea și noi trebuie să-i îndemnăm pe copiii noștri să meargă la Biserică, să-L laude pe Domnul și să se împărtășească cât mai des, pentru a fi cât mai aproape de cele sfinte, folositoare și sănătoase. Creșterea copiilor în duhul sărbătorilor autentice este o mărturisire a credinței și o apropiere de Dumnezeu în viața lor, care astăzi este mult încercată.

preot Andrei ZAIET

Rubrica dedicată copiilor

Cu prilejul măritului Praznic al Intrării Domnului nostru Iisus Hristos în Ierusalim, în Duminica Floriilor, după Sfânta Liturghie, în Biserica Lucaci organizăm serbarea specială. La acest eveniment invităm toți copiii care vin în Biserică, mai ales pe cei care pot să învețe câte o poezie sau să cânte un cântecel specific acestei perioade de pregătire pentru Învierea Domnului. Această serbare este anul acesta la a 3-a ediție. Copiii vor purta ie populară și vor prezenta mica serbare într-un cadru duhovnicesc, care este un act de mărturisire a credinței, dar și un moment în care noi toți prin simplitatea lor ne bucurăm mai mult de sărbătorile creștine.

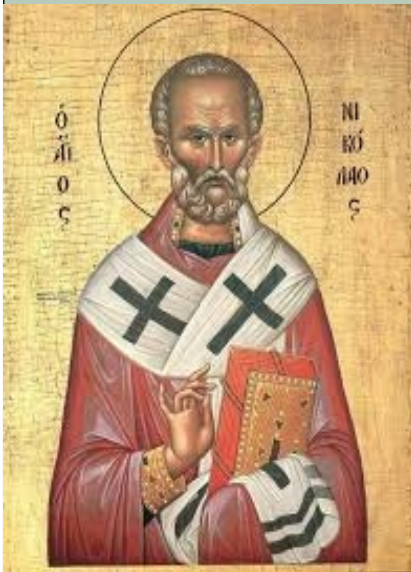
Daruri sufletești

nr. 45 (Anul V)

aprilie 2023

BULETINUL PAROHIAL AL BISERICII SFÂNTUL STELIAN

- LUCACI -

Sprijiți Biserica Sfântul Stelian -Lucaci

Cont pentru donații:
RO 63 RNCB 00 82 04 41 79 13 00 01

BCR Sucursala Unirii

Biserica Sfântul Stelian – Lucaci, Str. Logofătul Udriște, nr. 6-8,sector 3, București

Programul slujbelor
MIERCURI

- Taina Sfântului Maslu și Dezlegări - ora 18:00

VINERI

- Sfânta Liturghie - ora 8:30

- Acatistul Sfântului Stelian
și Cateheză - ora 17:00

SÂMBĂTĂ

- Sfânta Liturghie - ora 9:00

- Slujba Parastasului - ora 10:30
- Vecernia - ora 17:00

DUMINICĂ

- Utrenia și Sfânta Liturghie - ora 8:30

***ÎN POSTUL MARE SĂVÂRȘIM
SFÂNTA LITURGHIE ÎN FIECĂRE ZI
Paroh,

Preot Dr. Andrei Zaiet

telefon: 0727.190.714

facebook:Biserica Lucaci

Sprijiți construirea Catedralei Naționale!

LEI : RO53 RNCB 0075 0048 9503 0109
EUR: RO96 RNCB 0075 0048 9503 0111
USD: RO26 RNCB 0075 0048 9503 0110
Sucursala Sector 4, București

Preot slujitor

Ioan Dobrescu

telefon: 0746.019.974

Învierea Domnului cea dătătoare de viață - Sfintele Paști

Ziua Învierii, Paștile nostru, este ziua pe care a vestit-o dumnezeiescul împărat și prooroc David cu o mie de ani mai înainte, când a zis: Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într-însa (Psalm 117, 24). Cu adevărat, nici o sărbătoare a Bisericii creștine nu a adus mai multă bucurie ca această mare sărbătoare dătătoare de viață, dar nu orice fel de viață, ci viață veșnică. Învierea Domnului care a început cu cuvintele: Bucurați-vă! nu a rămas numai la cei care viețuiau pe pământ și credeau în El, ci a umplut și cerul și toate cele de dedesubt. Cine dintre oameni poate spune căta bucurie dumnezeiască trebuie să fi simțit Adam și Eva și toți patriarhii, proorocii și dreptii Legii Vechi, când au văzut cu ochii lor pe Mesia, Cel mult așteptat? Și ce veselie trebuie să fi umplut inimile celor ce erau în temnițele și muncile cele nesuferite ale iadului de la începuturile veacurilor, când Hristos, Lumina lumii, a venit la ei? Iar Învierea Domnului așa s-a petrecut: „La miezul nopții, pe când străjerii păzeau mormântul, pământul s-a cutremurat și un inger s-a pogorât și a răsturnat piatra de pe mormânt. Ostașii, văzând acestea, s-au înspăimântat și au fugit; numai după aceea s-a petrecut venirea femeilor la mormânt, sămbătă, după miezul nopții, aproape de revărsatul zorilor. Învierea a cunoscut-o întâi Maica lui Dumnezeu, care, după cum grăiește Evanghelia de la Matei, ședea la mormânt împreună cu Maria Magdalena. Dar spre a nu se arunca îndoiială asupra învierii, din pricina dragostei de mamă pentru Fiul său, de

ANUNȚURI

Lucrările de reamenajare la mormântul lui Anton Pann din curtea bisericii noastre sunt executate în procent de 90%. Urmează să facem o adresă la Arhiepiscopie în vederea săvârșirii unei slujbe de reînhumare. La acest eveniment pe care îl vom anunța în prealabil, vă invităm să veniți în număr cât mai mare.

Duminică 2 aprilie, ora 12.30 va avea loc slujba de înmormântare a părintelui Ilie Georgescu, paroh al Bisericii Lucaci între 1970-2009. Pentru cei care doresc să achite contribuția anuală benevolă, în sumă de 100 lei, vă rugăm să solicitați chitanță de la preotul paroh sau de la epitropul casier.

Însuși pildă spre a-i face pe oameni părtași la nemurire. Sfinții mucenici, mărturisitori și cuvioși care au urmat Mântuitorului au privit pământul numai ca o locuință temporară. „Călător și oaspete sunt pe acest pământ.” - așa ziceau bătrânii. Întrucât, patria noastră cea adevărată nu se află aici, ci în Ceruri. Patria noastră, Raiul, este asemenea Sfintelor Paști, iar la Paști există o pace și o bucurie negrăită. Întreaga Săptămână Luminată trezește în inimile credincioșilor o trăire asemănătoare cu cea din Rai. Toate sărbătorile din calendarul ortodox sunt prilejuri de desfătare duhovnicească, dar Sfintele Paști sunt culmea bucuriei și credinței noastre dreptmăritoare: „Ziua învierii! Popoare, să ne luminăm! Paștile Domnului, Paștile! Că din moarte la viață și de pe pământ la cer Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce-I cântăm cântare de biruință!” este cea dintâi cântare, alcătuire pe care o auzim în canonul Paștilor.

În Ziua Învierii, întunericul morții este biruit de Lumina Sfântă de la Ierusalim care, an de an, este adusă cu multă evlavie în toate Bisericile creștine. Aceasta se coboară numai la rugăciunea Patriarhului Ortodox și vine ca un stâlp de foc, ca un nor azuriu, deasupra lespedei de piatră a Sfântului Mormânt. De la lumina Patriarhului mii și mii de lumânări se aprind, iar la unii dintre credincioși li se aprind singure lumânările în mâini. Imediat încep să bată toacele și clopoțele, și se aud cântări de laudă și de bucurie în toată Biserica. Lumina Sfântă pe care fiecare om o vede, dar mai ales o simte, nu este altceva decât o pregustare a Ierusalimului ceresc, iar Sfânta Biserică îi cheamă pe toți credincioșii să vină să-L întâmpine pe Mirele Hristos și să se împărtășească de această bucurie: „Să ne apropiem, purtătorilor de lumină, de Hristos, Cel ce a ieșit din mormânt ca un Mire; și să prăznuim împreună cu cetele iubitoare de praznice, Paștile lui Dumnezeu cele mântuitoare.” Învierea Domnului este și învierea noastră, este sfârșitul și cununa Evangheliei lui Hristos. Dacă Hristos n-ar fi murit și înviat pentru noi, zadarnică ar fi fost credința noastră, nădejdea și viața noastră, căci fără Înviere, moartea și păcatul nu pot fi biruite. Să ne înălțăm și noi mintea noastră către Dumnezeu, lăsând grija cea lumească. Să privim prin oglinda sufletului și să auzim ce se lucrează în Cer. Fie ca Domnul să ne învrednicească să vedem slăvita Sa Înviere și să auzim chemarea: „Veniți de luați lumină din lumina cea neînserată”, al cărui soare nu este cel al creației, ci este Iisus Hristos. Iar acest Soare răsare o singură dată și nu apune în vecii vecilor, nici nu păleşte, nici de nori nu este umbrit, nici razele lui nu pier.” Hristos cel Înviat este cu noi toți! Hristos a Înviat!

Denisa Bărbulescu

Evenimente

Sâmbătă 8 aprilie: Sâmbăta lui Lazăr, pomenirea morților.

Duminică 9 aprilie: Duminica Floriilor, ora 8:30 - Utrenia și Sfânta Liturghie -

ora 12:00 - program artistic - Serbarea de Florii, organiată de copii din parohie, seara de la ora 18:00 - Denie.

Luni 10, marți 11, miercuri 12 aprilie - ora 8:30 - Sfânta Liturghie a Darurilor Înainte Sfințite, ora 18:00 - Denie

Joi 13 aprilie - Joia Mare, ora 8:30 - Utrenia și Sfânta Liturghie, ora 17:00 - Denia celor 12 Evanghelii.

Vineri 14 aprilie - Vinerea Mare, ora 12:00 - Vecernia și scoaterea Sfântului Epitaf, ora 17:00 Denia Prohodul Domnului.

Sâmbătă 15 aprilie - ora 8:30 - Sfânta Liturghie, ora 00:00 - Slujba Învierii.

Duminică 16 aprilie - Sfintele Paști - ora 16:00 - Vecernia Învierii.

Luni 17 aprilie - a doua zi de Paști - ora 9:00- Utrenia și Sfânta Liturghie

Marți 18 aprilie - a treia zi de Paști - ora 9:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

Vineri 21 aprilie - Izvorul Tămăduirii - ora 8:30 - Utrenia, Sfânta Liturghie și sfințirea apei.

Sf. Muceniță Tomaida, model de virtute creștină

Sfânta Tomaida, pe care o sărbătorim an de an la 14 aprilie, s-a născut în cetatea Alexandriei din Egipt, fiind de neam creștin, dintr-o familie evlavioasă. La vârsta de 15 ani, s-a căsătorit cu un creștin din aceeași cetate, viețuind în chip cucernic și iubitor de Dumnezeu.

Alături de tânăra familie locuia însă și socrul Tomaidei, care, din îndemnul diavolului, nutrea gânduri necuviincioase față de nora sa, urmărind să o prindă singură pentru a o îndemna spre păcat. Când soțul Tomaidei a plecat într-o zi la pescuit, bătrânul a aflat prilejul de a-și da pe față gândurile desfrânate, însă fericita l-a respins cu vorbe aspre, îndemnându-l să se pocăiască pentru astfel de cugete necurate. Însă bătrânul, aprins de mânie, a amenințat-o cu sabia și, cum sfânta a rămas neclintită, socrul său a ucis-o pe dată. Pedepsa dumnezeiască nu a întârziat să apară, căci nelegiuitul bătrân, voinđ să fugă, a orbit ca din senin, nemaiputând părăsi locuința. Acolo l-au și găsit vecinii și fiul său, care l-au dat pe mâna judecătorilor spre a fi osândit.

Iar trupul fericitei Tomaida a fost dus la mănăstirea Octodecat, la îndemnul unui părinte cuvios, care socotea că, deși sfânta nu și-a pierdut viața în urma unei persecuții anticreștine, ca alți mucenici, totuși s-a învrednicit de aceeași cunună a martirajului pentru Hristos, neînvoindu-se la fapta rușinoasă care i se propusese. Și nu după multă vreme, s-a dovedit că părintele cu pricina judecase drept, căci la mănăstire se afla un frate chinuit de gânduri desfrânate și, făcând rugăciune la moaștele Sfintei Tomaida, s-a uns cu untdelemn din candela de la mormânt și a primit pe dată vindecare de patima sa.

De aceea, până astăzi Sfânta Tomaida rămâne un model de viețuire creștină și este cinstită ca ocrotitoare a familiilor și grabnic ajutătoare în lupta împotriva ispitelor trupești.

Maria BOGHIU

Sfântul Ierarh Sava Brancovici, model de păstor jertfelnic

Sântul Ierarh Sava s-a născut în localitatea

Înău din părinți binecredincioși, Ioan și Măria, primind din botez numele de Simeon. După ce învață carte și deprinde rânduiala slujbelor în Mănăstirea Comana, ajunge protopop și slujitor al Bisericii lui Hristos în satul natal, săvârșind cele sfinte cu mare râvnă și frică de Dumnezeu. Apoi rămânând văduv, iar mama sa îmbrăcând haina monahală, în anul 1656 fericitul preot Simeon este ales mitropolit și păstor sufletesc al Ardealului. Deci, mai întâi s-a călugărit la mitropolia din Târgoviște, sub numele de Sava, apoi, fiind hirotonit arhiereu, a fost așezat cu cinste pe scaunul de mitropolit din Alba Iulia în locul răposatului ierarh Simeon Ștefan.

Ca păstor și părinte duhovnicesc al românilor din Transilvania, fericitul mitropolit Sava Brancovici s-a dovedit un mare apărător al credinței ortodoxe și un devotat ierarh al Bisericii lui Hristos. Timp de 24 de ani cât a fost mitropolit, Sfântul Sava a mărturisit cu mult curaj dreapta credință, a combătut învățăturile greșite calvinești, a întărit unitatea românilor în jurul Bisericii Ortodoxe, a înălțat numeroase locașuri prin sate și orașe, a rânduit peste tot preoți devotați, a mângaiat pe țăranii ardeleni, întărindu-i în credință și nădejde. De asemenea, a reinnoit mitropolia și bisericile jefuite și stricate de răufăcători.

Văzând craiul Ardealului că nu poate întoarce poporul de la credința ortodoxă din cauza Sfântului Ierarh Sava, îndată a semănat vrajbă și răzburnare împotriva păstorului cel bun. Deci, aruncând mărturii nedrepte asupra lui, în anul 1680 l-a scos din scaun. Apoi, aruncându-l în temniță, timp de trei ani de zile a fost persecutat, bătut cu toiege, batjocorit și chinuit ca un martir pentru dreapta credință, fiind silit să treacă la calvinism. Fericitul Sava însă a mărturisit cu tărie pe Hristos, apărând dogmele și tradiția Bisericii Ortodoxe.

După grele suferințe, în anul 1683 a fost scos din temniță, dar fiind slăbit de chinuri, îndată și-a dat sfântul său suflet în brațele lui Hristos. Pentru sfințenia vieții lui, credincioșii l-au numărat încă din viața aceasta în ceata sfinților, iar Biserica Ortodoxă Română l-a canonizat pe Sfântul Ierarh Sava în anul 1955 ca mărturisitor al dreptei credințe și se face pomenirea lui la 24 aprilie.

Iustina Criste

Sfântul Ierarh Ilie Iorest mărturisitor al Ortodoxiei

Sfântul Ierarh Iorest era fiu de țărani din Transilvania. Iubind din copilărie pe Hristos, s-a făcut călugăr în obștea Mănăstirii Putna, schimbându-și numele din Ilie în Iorest. Apoi, urmând școala duhovnicească din această lavră, a ajuns monah iscusit, bun caligraf și zugrav de icoane. Era încă foarte râvnitor la slujba bisericii și la păzirea sfintei credințe ortodoxe. Pentru curăția inimii sale, egumenul mănăstirii l-a făcut ieromonah, și era cuviosul Iorest ca o fclie aprinsă în obștea părinților, săvârșind tele sfinte cu frică de Dumnezeu și mângâind poporul cu alese învățături creștinești.

Vestea despre așezarea lui duhovnicească a ajuns până la domnul Moldovei, Vasile Lupu. Deci, răposând mitropolitul Ghenadie al Ardealului în toamna anului 1640, cu voia lui Dumnezeu a fost ales părinte și întaistătător al Bisericii Transilvaniei cuviosul Iorest de la Putna. După ce primi hirotonia în arhiereu de la Mitropolitul Țării Românești, în anul 1641, blândul ierarh Iorest urcă pe scaunul mitropoliei Ardealului de la Alba Iulia.

Timp de trei ani cât a păstorit Biserica lui Hristos, Sfântul Ierarh Iorest s-a ostenit ca un adevărat mărturisitor să apere dreapta credință ortodoxă de învățăturile străine calvinești și de toate viclenele curse ale diavolului. Peste tot rânduia preoți râvnitori, sfințea biserici și mergea prin sate, mângâind și învățând pe credincioși ca un bun păstor al turmei lui Hristos.

În anul 1643, blândul Ierarh Iorest a fost aruncat în temniță pentru râvna dreptei credințe, pătimind multe necinstiri, bătai și ocări. Iar sfântul a răbdat mucenicește, fiind gata să-și dea și viața pentru apărarea credinței ortodoxe și mântuirea turmei sale. După nouă luni de zile, păstorul cel adevărat este scos din temniță și obligat să dea o sumă de bani. Ajungând din nou în Moldova, între anii 1656-1657 a fost episcop la Huși, păstorind bine Biserica lui Hristos și lucrând la mântuirea fiilor săi duhovnicești. Apoi și-a dat sufletul cu pace în brațele Marelui Arhiereu Iisus Hristos, fiind numărat în ceata sfinților mărturisitori, iar Biserica Ortodoxă Română l-a canonizat în anul 1955 și se face pomenirea lui la 24 aprilie.

Florin Răileanu